

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 11. decembra 2008*

V zadevi C-297/07,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 35 EU, ki ga je vložilo Landgericht Regensburg (Nemčija) z odločbo z dne 30. maja 2007, ki je prispela na Sodišče 21. junija 2007, v kazenskem postopku proti

Klausu Bourquainu,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J.-C. Bonichot, J. Makarczyk,
P. Kūris in L. Bay Larsen (poročevalec), sodniki,

generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
sodni tajnik: R. Grass,

* Jezik postopka: nemščina.

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za M. Bourquain C.-M. Engel, odvetnik,
- za Staatsanwaltschaft Regensburg J. Plöd, Leitender Oberstaatsanwalt,
- za češko vlado T. Boček, zastopnik,
- za madžarsko vlado J. Fazekas, zastopnica,
- za nizozemsko vlado C. Wissels in M. de Grave, zastopnika,
- za portugalsko vlado L. Fernandes, zastopnik,
- za Komisijo Evropskih skupnosti R. Troosters in S. Grünheid, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 8. aprila 2008,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL 2000, L 239, str. 19), v nadaljevanju: KISS, podpisane v Schengnu (Luksemburg) 19. junija 1990.

- 2 Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe je bil vložen v okviru kazenskega postopka, ki se je začel 11. decembra 2002 v Nemčiji zoper J. Bourquaina, nemškega državljana, zaradi umora, ter v okviru kazenskega postopka, ki ga je zaradi istega dejanja zoper navedeno osebo sprožil pravosodni organ druge države pogodbenice, v katerem je bila 26. januarja 1961 že izrečena obsodba v odsotnosti.

Pravni okvir

Pravo Evropske unije

- 3 V skladu s členom 1 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti z Amsterdamsko pogodbo (v nadaljevanju: protokol), lahko trinajst držav članic Evropske unije, med njimi Zvezna republika Nemčija in Francoska

republika, vzpostavi tesnejše medsebojno sodelovanje na področju, ki spada v uporabo schengenskega pravnega reda, kot je določen v prilogi k navedenemu Protokolu.

- 4 Tako kot KISS je tudi Sporazum med vladaми držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, podpisan v Schengnu 14. junija 1985 (UL L 239, str. 13), del tako določenega schengenskega pravnega reda.

- 5 Na podlagi drugega stavka člena 2(1), drugi pododstavek, Protokola je Svet Evropske unije 20. maja 1999 sprejel Sklep 1999/436/ES o določitvi pravne podlage za vsako določbo ali sklep, ki sestavlja schengenski pravni red, skladno z ustreznimi določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o Evropski uniji (UL L 176, str. 17). Iz člena 2 tega sklepa v povezavi z njegovo prilogo A izhaja, da je Svet določil člena 34 EU in 31 EU kot pravno podlago členov od 54 do 58 KISS.

- 6 V členu 54 KISS, ki je del poglavja 3 z naslovom „Uporaba načela *ne bis in idem*“ njenega naslova III „Policija in varnost“, je določeno:

„Oseba, proti kateri je bil sodni postopek v eni pogodbenici pravnomočno končan, se za ista dejanja ne sme preganjati v drugi pogodbenici, pod pogojem, da je bila izrečena kazen tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti.“

7 V členu 57(1) in (2) KISS je določeno:

„1. Če pogodbenica obtoži osebo kaznivega dejanja in pristojni organi te pogodbenice utemeljeno domnevajo, da se obtožba nanaša na ista dejanja, za katera je bil sodni postopek že pravnomočno končan v drugi pogodbenici, ti organi, če menijo, da je to potrebno, zahtevajo ustrezne informacije od pristojnih organov pogodbenice, na ozemlju katere je bila sodba že izrečena.

2. Zahtevane informacije je treba dati čim prej in se upoštevajo pri določanju nadaljnjega poteka postopkov, ki so v teku.“

8 V členu 58 KISS je določeno:

„Zgornje določbe ne izključujejo uporabe širših nacionalnih določb o načelu *ne bis in idem* glede sodb, izrečenih v tujini.“

9 Glede področja teritorialne uporabe členov od 54 do 58 KISS, iz člena 6 Sklepa 1999/436 izhaja, da je to področje uporabe določeno v členu 138 KISS. V tem členu je določeno:

„Določbe [KISS] se za Francosko republiko uporabljajo le na evropskem ozemlju Francoske republike.

[...]“

- 10 Iz podatkov, ki se nanašajo na dan začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe, objavljenih v Uradnem listu Evropskih skupnosti z dne 1. maja 1999 (UL L 114, str. 56), izhaja, da je Zvezna republika Nemčija podala izjavo na podlagi člena 35(2) EU, s katero je priznala pristojnost Sodišča za odločanje v skladu z določbo člena 35(3)(b) EU.

Nacionalno pravo

- 11 V členu 120, od sedmega do devetega odstavka, francoskega vojaškega kazenskega zakonika za kopensko vojsko (JORF z dne 15. marca 1928), v različici, ki je v veljavi od 26. januarja 1961, je določeno:

„Zamudna sodba, izrečena v običajni obliki, [...] se vroči osebi, obsojeni v odsotnosti, ali se pošlje na njen naslov.

Oseba, obsojena v odsotnosti, lahko poda ugovor v petih dneh po tej vročitvi. Po izteku tega roka, ne da bi bil podan ugovor, se šteje, da je bila sodba izdana v kontradiktornem postopku.

Vendar če sodba ni bila vročena osebi ali če iz akta za izvršitev sodbe ne izhaja, da je bil obsojenec seznanjen z njo, je pritožba dopustna do izteka rokov za zastaranje kazni.“

- 12 V členu 121 navedenega zakonika, kot je bil spremenjen v času nastanka dejstev v postopku v glavni stvari, je s sklicevanjem na člen 639 francoskega zakonika o kazenskem postopku, določeno, da v primeru, če se oseba, obsojena v odsotnosti, zopet pojavi preden kazen zastara, se ta kazen ne izvrši, ampak se začne nov postopek, tokrat v njegovi navzočnosti.
- 13 V skladu s členom 763 zakonika o kazenskem postopku, na katerega se sklicujeta člena 120(9) in 121 navedenega vojaškega kazenskega zakonika, je zastaralni rok za izvršitev kazni dvajset let.
- 14 V členu 1 zakona št. 68-697 z dne 31. julija 1968 o amnestiji (JORF z dne 2. avgusta 1968, str. 7521), ki sodi pod naslov I tega zakona „Splošna pomilostitev za vsa kazniva dejanja, storjena v povezavi z dogodki v Alžiriji“, je določeno:

„Za kazniva dejanja v zvezi z dogodki v Alžiriji velja popolna amnestija.

Vsa kazniva dejanja, ki so jih storili vojaki med služenjem v Alžiriji, štejejo za dejanja, storjena v zvezi z dogodki v Alžiriji, v obdobju, ki je zajeto s prvim odstavkom tega člena.“

15 V členu 4(1) navedenega zakona je določeno, da so učinki amnestije, ki je predvidena v njem, določeni v členih od 9 do 16 zakona št. 66-396 z dne 17. junija 1966 o amnestiji za kazniva dejanja zoper varnost države ali storjena v zvezi z dogodki v Alžiriji (JORF z dne 18. junija 1966, str. 4915).

16 V členu 9 zakona št. 66-396 je določeno:

„Z amnestijo so, pri čemer ni več mogoče zahtevati vračila že plačanih denarnih kazni, odpravljene vse glavne in stranske kazni ter druge kazenske sankcije, zlasti izgon kot tudi vsi odvzemi in nadaljnje izgube pravic. Za storilca kaznivega dejanja ponovno velja pogojna kazen, ki bi mu jo bilo mogoče naložiti ob predhodni obsodbi.“

17 V členu 15 navedenega zakona je določeno:

„Osebe, ki so se pri opravljanju svojih funkcij seznanile s kazenskimi obsodbami [...], izbrisanimi na podlagi amnestije, se v nobenem primeru ne smejo sklicevati na njih ali pustiti, da bi obstajale v katerem koli dokumentu. Ta prepoved ne velja za izvirnike sodb in sklepov.“

Dejansko stanje kazenskega postopka in vprašanje za predhodno odločanje

- 18 Klaus Bourquaina, nemškega državljana, zaposlenega v francoski tujski legiji, je stalno vojaško sodišče vzhodnega Konstantina v Bônu (Alžirija) (v nadaljevanju: stalno vojaško sodišče) 26. januarja 1961 v odsotnosti obsodilo na smrt, ker ga je spoznalo za krivega pobega in naklepne umora.
- 19 To stalno vojaško sodišče, ki uporablja francoski vojaški kazenski zakonik za kopensko vojsko, je štelo, da je K. Bourquain 4. maja 1960, ko je nameraval pobegniti na alžirsko-tunizijsko mejo, s strelom ubil drugega legionarja, prav tako nemškega državljana, ki je njegov pobeg želel preprečiti.
- 20 K. Bourquain, ki se je zatekel v Nemško demokratično republiko, naj ne bi vedel za vročitev sodbe, izrečene v odsotnosti, in kazni, naložene s sodbo, za katero se šteje, da je bila izrečena v kontradiktornem postopku, ni bilo mogoče izvršiti.
- 21 Niti v Alžiriji niti v Franciji nato ni bilo drugih kazenskih postopkov zoper K. Bourquaina. Poleg tega je bila v Franciji za vsa kazniva dejanja, storjena v zvezi z vojno v Alžiriji, na podlagi zgoraj navedenih zakonov, podeljena amnestija. Po drugi strani pa se je v Nemški demokratični republici zoper njega začela preiskava zaradi istih dejanj in leta 1962 je bil na organe nekdanje Nemške demokratične republike naslovljen nalog za prijetje, ki so ga zavrnil.

22 Konec leta 2001 je bilo ugotovljeno, da K. Bourquain prebiva v Regensburgu (Nemčija). Staatsanwaltschaft Regensburg (urad državnega tožilca, Regensburg) ga je 11. decembra 2002 pri predložitvenem sodišču, v skladu s členom 211 nemškega kazenskega zakonika, obtožil umora zaradi istih dejanj.

23 V teh okoliščinah je predložitveno sodišče z dopisom z dne 17. julija 2003 francoskemu ministrstvu za pravosodje na podlagi člena 57 KISS postavilo vprašanje, ali sodba stalnega vojaškega sodišča vzhodnega Konstantina z dne 26. januarja 1961 nasprotuje začetku kazenskega postopka v Nemčiji zaradi istih dejanj, ker je v členu 54 KISS določena prepoved dvojnega pregona.

24 Državni tožilec Tribunal aux armées de Paris je na to vprašanje med drugim odgovoril naslednje:

„Sodba, izrečena v odsotnosti 26. januarja 1961 zoper [K. Bourquaina] je postala pravnomočna. Sodba, v kateri je bila izrečena smrtna kazen, je postala leta 1981 nepreklicna. Ker je zastaralni rok za kazen na kazenskem področju v francoskem pravu 20 let, sodbe ni več mogoče izvršiti v Franciji.“

25 Poleg tega je predložitveno sodišče zaprosilo Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Strafrecht (inštitut Maxa Plancka za mednarodno in primerjalno kazensko pravo) za mnenje o razlagi člena 54 KISS glede na okoliščine zadeve v glavni stvari. Ta inštitut je v svojem mnenju z dne 9. maja 2006 menil, da čeprav je bila takojšnja izvršitev sodbe, izrečene v odsotnosti, izključena zaradi posebnosti francoskega procesnega prava, so pogoji za uporabo člena 54 KISS v zadevi v glavni

stvari izpolnjeni, zaradi česar ni bilo mogoče začeti novega kazenskega postopka zoper K. Bourquaina. Ta isti inštitut je v dopisu z dne 14. februarja 2007, v katerem je odgovoril na prošnjo po dodatnih stališčih, vztrajal pri svojem mnenju.

- 26 Landgericht de Regensburg je ob oceni, da je člen 54 KISS mogoče razlagati tako, da bi morala biti prva obsodba, ki jo je izrekla država pogodbenica, v določenem trenutku v preteklosti izvršljiva, da bi bilo mogoče podati ugovor zoper nove postopke v drugi državi pogodbenici, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali se sme osebo, proti kateri je bil sodni postopek v eni pogodbenici pravnomočno končan, zaradi istega dejanja preganjati v drugi pogodbenici, pri čemer pa kazni, ki ji je bila naložena, po pravu države, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti?“

Pristojnost Sodišča

- 27 Prvič, treba je opozoriti, da je Sodišče v okoliščinah obravnavane zadeve, kot izhaja iz točke 10 te sodbe, na podlagi člena 35 EU, pristojno podati razlago KISS.

- 28 Drugič, treba je pojasniti, da se člen 54 KISS uporablja *ratione temporis* za kazenski postopek, kot je ta v zadevi v glavni stvari. Čeprav je namreč res, da KISS takrat, ko je pristojno sodišče Francije K. Bourquainu izreklo prvo obsodbo, v tej državi še ni veljala, pa je veljala v obeh zadevnih državah za presojo pogojev za uporabo načela *ne bis in idem*, ki ga je uporabil organ za drug postopek, v katerem je bil izdan ta predlog za predhodno odločanje (glej v tem smislu sodbo z dne 18. julija 2007 v zadevi Kraaijenbrink, C-367/05, ZOdl., str. I-6619, točka 22).
- 29 Tretjič, glede področja teritorialne uporabe členov od 54 do 58 KISS je treba pojasniti, da čeprav člen 54 KISS, kot izhaja iz člena 6 Sklepa 1999/436 v povezavi s členom 138 KISS, ni nikoli veljal na ozemlju Alžirije, kjer je bila K. Bourquainu izrečena prva obsodba, uporaba navedenega člena 54, v posebnih okoliščinah kot so te, ki so značilne za navedeno obsodbo, ne more biti odvisna od kraja, kjer je bila ta obsodba izrečena, saj je odločujoče dejstvo, da jo je izreklo pristojno sodišče države, ki je postala pogodbenica KISS.
- 30 Ker člen 54 KISS, v katerem, kot je pravilno poudarila Komisija Evropskih skupnosti, ni določeno, da bi se moralo zadevni osebi nujno soditi na ozemlju pogodbenic, te določbe, katere cilj je varstvo pravnomočno obsojene osebe zoper uvedbo novih postopkov zaradi istega dejanja, ni mogoče razlagati tako, da se členi od 54 do 58 KISS nikoli ne uporabljajo za osebe, ki jim je sodila pogodbenica, pri čemer je izvajala svojo pristojnost zunaj ozemlja, ki je urejeno s to konvencijo.
- 31 V zvezi s tem je treba pojasniti, da je bilo stalno vojaško sodišče Konstantina francosko sodišče, ki je K. Bourquaina 26. januarja 1961 obsodilo na podlagi pravil zadevnega francoskega prava.

- 32 Poleg tega je treba dodati, da je Nemški demokratični republiki v vsakem primeru na podlagi člena 58 KISS dovoljena uporaba širših nacionalnih določb glede načela *ne bis in idem*. Tako je državam pogodbenicam dovoljeno uporabljati to načelo tudi za sodbe, ki ne sodijo v področje uporabe navedenega člena 54 (glej v zvezi s postopki odstopa od kazenskega pregona sodbo z dne 11. februarja 2003 v zadevi Gözütok in Brügge, C-187/01 in C-385/01, Recueil, str. I-1345, točka 45).

Vprašanje za predhodno odločanje

- 33 S tem vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je načelo *ne bis in idem*, uzakonjeno v členu 54 KISS, mogoče uporabiti v kazenskem postopku, ki se je začel v državi pogodbenici za dejanja, zaradi katerih je bil obtoženec že pravnomočno obsojen v drugi državi pogodbenici, tudi če v skladu s pravom države, v kateri je bil obsojen, kazni, ki mu je bila naložena, ni mogoče več izvršiti.

- 34 Uvodoma je treba, kot zatrjuje Komisija v svojih pisnih stališčih, pojasniti, da lahko načeloma obsodba, izrečena v odsotnosti, prav tako sodi v področje uporabe člena 54 KISS in tako pomeni postopkovno oviro začetku novega postopka.

- 35 Prvič, iz samega besedila člena 54 KISS namreč izhaja, da sodbe, izrečene v odsotnosti, niso izključene iz njegovega področja uporabe, ker je predhodni pogoj za uporabo tega člena 54 le, da pogodbenica izreče pravnomočno sodbo.
- 36 Drugič, treba je opozoriti, da uporaba člena 54 KISS ni odvisna od uskladitve ali približevanja kazenskih zakonodaj držav pogodbenic na področju sodb, izrečenih v odsotnosti, ali zamudnih sodb (glej v tem smislu v zvezi z odstopom od kazenskega pregona zgoraj navedeno sodbo Gözütok in Brügge, točka 32).
- 37 V teh okoliščinah člen 54 KISS, ki se uporablja za sodbo, izrečeno v odsotnosti, v skladu z nacionalno zakonodajo države pogodbenice, ali za sodbo, pri kateri ta okoliščina ni podana, nujno kaže na to, da obstaja vzajemno zaupanje držav pogodbenic v njihove kazenske sisteme in da vsaka od njih sprejema uporabo kazenskega prava, ki velja v drugih državah pogodbenicah, tudi če bi bila po izvajanju njenega nacionalnega prava rešitev drugačna (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Gözütok in Brügge, točka 33).
- 38 Po drugi strani je treba preveriti, kot zatrjuje več držav članic in Komisija v svojih pisnih stališčih, ali je obsodba, ki jo je stalno vojaško sodišče vzhodnega Konstantina izreklo v odsotnosti, „pravnomočna“ v smislu člena 54 KISS, ob upoštevanju nezmožnosti takojšnje izvršitve kazni zaradi obveznosti, ki je določena v francoski zakonodaji, in sicer, da se začne nov postopek, če se odsotni pojavi – tokrat v njegovi navzočnosti.

39 V zvezi s tem češka in madžarska vlada dvomita, da pomeni sodba navedenega stalnega sodišča dokončno oviro za nadaljevanje kazenskega pregona, prav zaradi te obveznosti, da se začne novi postopek v primeru prijetja osebe, obsojene v odsotnosti.

40 Vendar zgolj dejstvo, da naj bi postopek, v katerem se v skladu s francoskim pravom izreče obsodba v odsotnosti, zahteval ponovni začetek postopka, če bi bila K. Bourquainu odvzeta prostost med zastaralnim rokom kazni in pred amnestijo, tj. med 26. januarjem 1961 in 31. julijem 1968, samo po sebi ne izključuje, da obsodba, izrečena v odsotnosti, kljub temu ne bi bila označena kot pravnomočna sodba v smislu člena 54 KISS.

41 Da bi se torej zagotovilo spoštovanje cilja člena 54 KISS, in sicer, da se prepreči, da bi se zoper osebo, ki izvršuje svojo pravico do prostega gibanja, zaradi istih dejanj začel pregon na ozemlju več držav pogodbenic (glej zgoraj navedeno sodbo Gözütok in Brügge, točka 38), je treba v okviru Evropske unije nujno spoštovati sodbo, kot je ta, ki jo je 26. januarja 1961 izreklo stalno vojaško sodišče vzhodnega Konstantina, v kateri je dokončno odločilo o dejanjih, očitanih zadevni osebi, na podlagi zakonodaje države pogodbenice, v kateri se je začel prvi kazenski postopek.

42 Uresničitev navedenega cilja bi bila namreč ogrožena, če zaradi posebnosti nacionalnih postopkov, kot so ti iz določb členov 120 in 121 francoskega vojaškega kazenskega zakonika za kopensko vojsko, ne bi bilo mogoče sprejeti razlage pojma pravnomočne sodbe v smislu člena 54 KISS, ki vključuje sodbe, izrečene v odsotnosti v skladu z nacionalno zakonodajo.

- 43 V vsakem primeru je treba ugotoviti, da državni tožilec Tribunal aux armées de Paris, pri čemer se ne sklicuje na dejstvo, da je bila za kazniva dejanja K. Bourquaina leta 1968 razglašena amnestija, meni, da je postala obsodilna sodba zoper slednjega leta 1981 nepreklicna, to pomeni pred začetkom drugega kazenskega postopka v Nemčiji leta 2002.
- 44 V zvezi s tem je treba dodati, da čeprav je posledica zakona št. 68-697 o amnestiji, da od začetka njegove veljavnosti K. Bourquaina ni več mogoče kaznovati za storjena kazniva dejanja, učinkov tega istega zakona, kot so opisani zlasti v členih 9 in 15 zakona št. 66-396, ni mogoče razumeti tako, da prva sodba ne obstaja več v smislu člena 54 KISS.
- 45 Ker je treba sodbo, izrečeno v odsotnosti zadevne stranke, v okoliščinah obravnavane zadeve šteti za pravnomočno za namene uporabe člena 54 KISS, je treba ugotoviti, ali je pogoj glede izvršitve iz navedenega člena, in sicer dejstvo, da kazni ni več mogoče izvršiti, prav tako izpolnjen, če v nobenem trenutku v preteklosti, tudi pred amnestijo ali zastaranjem, kazni, naložene s prvo obsodbo, ni bilo mogoče takoj izvršiti.
- 46 V zvezi s tem je madžarska vlada trdila, da je treba pojem iz člena 54 KISS, ki zadeva kazen, ki je „ni mogoče več izvršiti“ v skladu z zakonodajo pogodbenice, ki jo je izrekla, razlagati tako, da je treba izrečeno kazen izvršiti vsaj na dan njenega izreka, glede na pravila države pogodbenice, ki jo je izrekla.

- 47 Vendar v navedenem pogoju glede izvršitve ni določeno, da mora biti kazen, v skladu s pravom te države, ki je izrekla kazen, takoj izvršljiva, ampak se zahteva le, da kazni, ki je naložena s pravnomočno odločbo, „ni več mogoče izvršiti“. Besedi „ni več“ se nanašata na trenutek, ko se začnejo novi kazenski postopki, glede katerih mora pristojno sodišče v drugi državi pogodbenici tako preveriti, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 54 KISS.
- 48 Torej je pogoj izvršitve iz navedenega člena izpolnjen, če se ugotovi, da takoj ko se je začel drugi kazenski postopek zoper isto osebo zaradi istega kaznivega dejanja, ki je pripeljalo do obsodbe v prvi državi pogodbenici, kazni, naložene v prvi državi, po zakonodaji te države ni več mogoče izvršiti.
- 49 Tako razlago potrjuje cilj člena 54 KISS, katerega namen je preprečiti, da bi se zoper osebo, ki izvršuje svojo pravico do prostega gibanja, zaradi istih dejanj začel pregon na ozemlju več držav pogodbenic.
- 50 Ta pravica do prostega gibanja je v situaciji, kot je ta v postopku v glavni stvari, uporabno zagotovljena le, če je storilcu dejanja, potem ko je bil enkrat obsojen in kazni na podlagi zakonodaje države pogodbenice, ki je kazen izrekla, ni več mogoče izvršiti, zagotovljeno, da se znotraj schengenskega območja lahko giblje, ne da bi se mu bilo treba bati, da bo v drugi državi pogodbenici kazensko preganjan, ker kazni zaradi postopkovnih posebnosti nacionalnega prava prve države pogodbenice ni bilo mogoče takoj izvršiti.

51 Vendar bi bilo v zadevi v glavni stvari, pri čemer ni dvoma, da naložena kazen ni bila več izvršljiva leta 2000, ko se je v Nemčiji začel drug kazenski postopek, v nasprotju z učinkovito uporabo člena 54 KISS, če se ta ne bi uporabljal zgolj zaradi posebnosti francoskega kazenskega postopka, ki izvršitev kazni pogojuje z novo obsodbo, izrečeno v navzočnosti obtoženca.

52 V teh okoliščinah je treba na vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti, da se načelo *ne bis in idem*, uzakonjeno v členu 54 KISS, uporablja za kazenski postopek, ki se je začel v državi pogodbenici, zaradi dejanj, zaradi katerih je bil obtoženi že pravnomočno obsojen v drugi državi pogodbenici, tudi če v skladu s pravom države, v kateri je bil obsojen, kazen, ki mu je bila naložena, zaradi postopkovnih posebnosti, kot so te, navedene v postopku v glavni stvari, nikoli ni mogla biti takoj izvršena.

Stroški

53 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Načelo *ne bis in idem*, uzakonjeno v členu 54 Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, podpisane v Schengnu (Luksemburg) 19. junija 1990, se uporablja za kazenski postopek, ki se je začel v državi pogodbenici zaradi dejanj, zaradi katerih je bil obtoženi že pravnomočno obsojen v drugi državi pogodbenici, tudi če v skladu s pravom države, v kateri je bil obsojen, kazni, ki mu je bila naložena, zaradi postopkovnih posebnosti, kot so te, navedene v postopku v glavni stvari, nikoli ni mogla biti takoj izvršena.

Podpisi